

18 december 2009

Van morgen begonnen met als ontbijt muesli met koffie smaak en een bak koffie. Dat kwam zo ik drink hier Nescafé koffie dus vanmorgen de water koker aan gezet muesli bakje gevuld vervolgens pakte ik de Nescafé om in het koffie kopje te doen maar was er mijn gedachte niet bij en kiepte de Nescafé in het muesli bakje. Heb er nog wel iets uit kunnen scheppen maar ja toch nog zat koffie tussen de muesli om er een koffie smaak aan te geven.

Ik heb twee weken met Hans uit Innsbruck op OP geweest en ik ga er straks nog twee met hem op OP. Eerst was ik er niet zo blij mee want Hans was/is nogal eigen wijs. Hij is hier negen jaar geleden ook al geweest en denkt dus alles te weten en gedroeg zich erg arrogant. Maar na een week op de OP was ik er al vrij snel achter dat hij heel onzeker was en dat verborg achter zijn arrogantie. En best wel aardig kon zijn. Hoewel, ik weet niet precies hoe ik het omschrijven moet maar het verblijf met hem op de OP kost energie terwijl het met de andere ontspannen is. Maar hij kan wel erg goed koken en dat maakt dan weer een hoop goed, dat mag een beetje energie kosten.

In die week hadden we ook een out station training. Dat hield in dat we herhaling EHBO kregen en we oefende met sneeuwkettingen waar bij voortdurend werd benadrukt dat we veilig moesten werken en rijden. Vervolgens wilde ze dat de drie teams een wedstrijd deden wie het snelst twee sneeuwkettingen om kon leggen. Ik vertelde dat ik geleerd had dat je met uitrusting stukken in en uit elkaar halen geen wedstrijd van mocht maken omdat daar het materiaal erg onderlijd plus dat snelheid niet altijd voor veiligheid staat. Het moest per tweetal dus zij ik tegen mijnmaat we doen het gewoon rustig en goed.

Ondanks dat we het op normaal tempo deden hadden we toch de tweede tijd van de drie teams maar we waren de enige die de beide kettingen er goed om hadden zitten dus toch gewonnen.

Het laatste wat ik schreef was dat ik tot de de 15^e moest werken . Dat was ook zo, nu tot de 28^e vrij en daarna tot 21 januari aan een stuk werken.(op een weekend na) in die periode heb ik een “back to back” op OP54 dat wil zeggen dan draai je twee diensten aan een stuk en ben dan 15 dagen op post. Je hoeft geen medelijden te hebben want ondanks dat het er veel werk alweer routine is zijn er toch genoeg leuke en onverwachte dingen.

En als er niets bijzonders is zoek je het op. Zo ben ik twee keer met mijn kiwi maatje Lana wezen terrein rijden. Eerst een dag dwars door het oefen terrein. Dan moet je toestemming vragen aan aan GIL0 en als er dan niet met scherp geschoten wordt mag je het terrein in. Het had flink geregend en na een half uurtje kwamen we op een weg met enorme kuilen die vol water stonden. Nou door zo'n plas (kuil) moet je niet te zachtjes rijden anders blijf je steken en gaan je wielen slippen als je er uit wil rijden. Zo hadden we al vijf kuilen gehad en wel zo diep dat het water regelmatig over de motor kap en de voor ruit spoelden. Op een gegeven moment komen we uit een diepe kuil, dan gaat eerst neus van de wagen omhoog en als je dan over de rand komt zakt de neus plotseling. We hadden behoorlijke snelheid en op het moment dat de neus omlaag ging en de ruiten wasser het vuil van de ruit veegde zag ik dat er een dikke ketting op koplamp hoogte over de weg gespannen was als afsluiting. Ik boven op de rem, slipte door maar stond dertig

centimeter voor de ketting stil. Pffff. Had Gilo niet door gegeven dat het binnen terrein was afgesloten.

Twee dagen later hadden we een sluiproute genomen over een oude Romeinse weg over een berg rug en langs de helling. Zo kwamen we een keer aan de achter kant van twee kazernes. Het was een weg met een weg dek van keien maar op sommige plekken wel erg grote keien. Als je er dan zachtjes over heen reed hoorde je toch dat de onderkant van de auto de stenen raakte. Gelukkig zijn deze auto's daar geschikt voor en zitten er onder de auto bescherm beugels en platen. Het geen hele stukken niet harder dan voetstaps en we hebben een uur en driekwartier gedaan over 15 kilometer. Op twee plaatse wilde Lana er uit want doordat er echt grote rotsblokken lagen moesten we erg dicht langs de rand van de afgrond en dat durfde ze niet, ook keek ze niet toen ik er langs reed.(struisvogel) Maar al met al toch een inspannende en spannende rit, met schitterende ver gezichten. Ik heb me voorgenomen om hem in de lente te wandelen als alles in bloei staat.

Wat ik me ook voorgenomen heb is om op 7 januari de "Tiberias marathon" te lopen, de laagste marathon ter wereld ongeveer 200 meter onder de zee spiegel. Eind oktober had ik gelezen dat hij gehouden werd en het leek me wel wat. Dus dacht ik als ik nu aan het eind van november twintig km aan een stuk kan hard lopen dan moet het in januari lukken om er 42 te lopen. Tot dan toe trainde ik tot 10 km twee of drie keer in de week. Op 30 november heb ik inderdaad 20 km gelopen en afgelopen dinsdag ochtend weer en nu op het parcour langs het meer dus bijna vlak. Het was wel even slikken want terwijl ik met de eerste kilometers bezig was zag ik aan de andere kant van het meer de kibboets Ein Gev liggen waar het keer punt is. Maar goed wie A zegt moet ook B zeggen dus in de planning staan in ieder geval nog twee keer 20km en een keer 30km dan moet ik er klaar voor zijn.

En om het aangename (het lopen van de marathon) met het nuttig te verenigen probeer ik of mijn collega's me vanwege de marathon willen sponsoren want.... World Servants heeft gevraagd of ik in het najaar van 2010 mee wil als hoofdleder naar Ghana een project van 16 dagen voor mensen van 21 jaar en ouder. Als er mensen zijn die mee willen er is nog plaats en ik weet uit ervaring dat het een onvergetelijke ervaring is. Het zou mooi zijn als mijn collega's mij kunnen sponsoren. Morgen 18 december is er een medaille uitreiking waar ongeveer 60 UNMO's aanwezig zijn dus ik ben benieuwd.

Zo zie je ondanks dat veel routine wordt kan je er zelf wel wat van maken. Zondag komen Anja en Jasper tot de 28ste en dan de 29ste ga ik naar OP 54 om daar oud en nieuw te vieren.

Het gevoel van kerst heb ik helemaal niet ondanks dat ik in het land ben waar HET allemaal gebeurde. Je ziet hier niets van kerst en het zijn ook geen donkere dagen. Ik begrijp dat het bij jullie wel is met een behoorlijke dosis sneeuw. Ik wens jullie allemaal een goede kerst en een gezegend 2010.

